

Sygn. akt IV U 690/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewiczka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2014r. w S.

odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 kwietnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 690/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 04.04.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej E. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczona jest zdolna do pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniosła ubezpieczona E. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu decyzji podniosła, iż schorzenia, na które cierpi nie pozwalają jej na wykonywanie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł te same argumenty co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Ubezpieczona E. K. urodzona (...) w dniu 04.02.2013r. wystąpiła z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Komisja Lekarska ZUS po stwierdzeniu u wnioskodawczynie chorób układu krążenia, tarczycy i kręgosłupa uznała ją za zdolną do pracy. Badając sporną

okolizność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: pulmonologa M. W., kardiologa D. W., neurologa J. S., endokrynologa E. J.. Biegli w swoich opiniach (k. 9-11, 19-22, 42, 51, 60) stwierdzili u ubezpieczonej przewlekłe zapalenie oskrzeli, przewlekłą stabilną chorobę wieńcową, nadciśnienie tętnicze, rozkurczową niewydolność serca, zaburzenia gospodarki lipidowej, okresowy zespół bólowy kręgosłupa na tle zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych bez istotnego upośledzenia sprawności ruchowej, niedoczynność tarczycy, otyłość, klimakterium. Schorzenia te, zdaniem biegłych, nie powodują niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach określonych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że ubezpieczona nie spełnia wszystkich warunków zawartych w tym przepisie. Odnośnie warunku niezdolności do pracy Sąd podzielił opinię biegłych, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonej i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Sąd podzielił wnioski płynące z wyżej omówionej opinii biegłych lekarzy. Przy ocenie opinii wydanej w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłego podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach z opinii biegłych sądowych, którzy uznali, że E. K. jest osobą zdolną do pracy. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawczyni. Z opinii biegłych lekarzy sądowych powołanych przez Sąd Okręgowy wynika, że przy ocenie stanu zdrowia wnioskodawczyni i uznaniu, że rozpoznane u niej schorzenia nie naruszają funkcji organizmu w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy, biegli oparli się na dokumentacji medycznej dołączonej do akt sprawy i przeanalizowali wyniki badań dotychczasowego leczenia wnioskodawczyni. Zdaniem biegłych zgłaszane przez nią dolegliwości i ich stopień zaawansowania nie mają znaczenia dla oceny zdolności do pracy. Sąd Okręgowy, dokonując oceny prawidłowości wydanych opinii uznał je za miarodajny dowód w sprawie, tym bardziej, że biegli ocenili wszystkie zgłaszane przez wnioskodawczynię dolegliwości Wbrew stanowisku ubezpieczonej biegli dokonali wszechstronnego rozważenia całego materiału dotyczącego leczenia ubezpieczonej. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych "niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu". Jednocześnie w art. 12 ust. 3 ustawy wskazano, iż "częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji". Na temat pojęcia niezdolności do pracy, stanowiącej przesłankę nabycia uprawnień rentowych Sąd Najwyższy wypowiadał się wielokrotnie, generalnie uznając, iż istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi samodzielnej przyczyny uznania częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy, chociaż w pewnych okresach wymaga czasowych zwolnień lekarskich (por. wyrok z dnia 12 lipca 2005 r., II UK 288/04). Skoro biegli nie stwierdzili żadnego upośledzenia funkcji organizmu w stopniu powodującym niezdolność do pracy, oznacza to, że może ona podjąć dotychczasowe zatrudnienie zgodnie z poziomem swoich kwalifikacji.

Na rozprawie w dniu 16.06.2014r. ubezpieczona kwestionowała opinie biegłych, lecz nie zgłosiła żadnych wniosków dowodowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.1 kpc orzekł jak w wyroku.